

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19089/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Круна Савовић, адвокат из ..., против тужених „Mondo Inc.“ д.о.о. Београд и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 10/24 од 22.05.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 10/24 од 22.05.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 10/24 од 22.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 478/21 од 18.09.2023. године, која је исправљена решењем истог суда ПЗ 478/21 од 23.02.2024. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 18.09.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа солидарно исплати још износ од 750.000,00 динара (преко досуђеног износа од 250.000,00 динара до траженог износа од 1.000.000,00 динара) са законском затезном каматом од 18.09.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 126.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 10/24 од 22.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена исправљена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за размотрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, не постоји потреба уједначавања судске праксе, ни новог тумачења права, а узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за побијану одлуку.

Предмет судске заштите у овој парници је накнада нематеријалне штете због повреде части и угледа услед објављивања неистинитих и недопуштених информација о тужиоцу. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у погледу солидарне одговорности тужених усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примењених одредаба чланова 5, 9, 15, 79, 112. став 1, 113, 114. и 117. Закона о јавном информисању и медијима и чланова 154, 155, 200. и 277. став 1. Закона о облигационим односима. Тужени ревизијским наводима не указују на спорна права питања од општег интереса или на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указују на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Према члану 126. Закона о јавном информисању и медијима као посебног закона, ревизија је дозвољена против првостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен (став 1), а ревизију из става првог у парницама по тужби за накнаду штете и тужби за остварење права на део добити могу изјавити тужилац и тужени (став 2). Из цитираних законских одредбе, по становишту Врховног суда, следи да је у споровима за накнаду штете због објављивања неистините или непотпуне информације у јавним медијима ревизија увек дозвољена без обзира на вредност предмета спора побијаног дела, али само ако је тужбени захтев одбијен. Међутим, ако је тужбени захтев усвојен (у целисти или делимично) дозвољеност ревизије цени се на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, јер је чланом 131. Закона о јавном информисању и медијима прописано да

ако у том закону није другачије одређено у парницама по тужби из члана 121. тог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом случају ревизијом тужених побија се другостепена пресуда којом је потврђена првостепена пресуда у делу у којем је усвојен тужбени захтев, због чега се о њеној дозвољености не може одлучивати применом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП у вези члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, већ применом члана 403. став 3. ЗПП.

Вредност предмета спора побијаног дела износи 250.000,00 динара, који износ је очигледно испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије према члану 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија тужених није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић